

Nr 678

Av herr **Hagård m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 107, med förslag till lag om höjning av folkpensioner m. m.

I proposition nr 107 föreslår Kungl. Maj:t att från och med juli 1956 folkpension i form av allmän ålderspension, tilläggs pension, änkepension eller hustrutillägg skall höjas med vissa belopp. Detta förslag hälsas med tillfredsställelse. Däremot måste det anses mindre tillfredsställande att de invalider och sjukbidragsberättigade, som endast åtnjuter grundpension, icke erhållit någon förhöjning.

I 1946 års lag om folkpensionering fastställdes pensionens grundbelopp för invalider och sjukbidragsberättigade till 200 kronor per år, vilket belopp skulle utgå utan hänsyn till vederbörandes inkomst och förmögenhet. Vid lagens tillkomst ifrågasattes att låta inkomstprövningen omfatta hela invalidpensionen och sjukbidraget. Tanken härpå övergavs emellertid, enär man ej ville låta någon som erlagt pensionsavgifter gå miste om sin därigenom förvärvade rätt till pension. 200 kronor ansågs därvid utgöra skälig kompensation för erlagda avgifter. Trots att pensionsavgifterna där- efter avsevärt höjts har någon som helst höjning av ifrågavarande grundpension icke skett.

Någon kompensation för penningvärdeförsämringen och ökade levnads- kostnader har denna grupp av pensionstagare icke heller erhållit med undantag för åren 1948—1949, då ett dyrtidstillägg om 50 kronor per år utgick. Eftersom det åligger staten att sörja för ett stabilt penningvärde bör staten också svara för att statliga förmåner utgår med oförändrat realvärde och följaktligen lämna dyrtidstillägg å statliga förmåner vid inträffad penningvärdeförsämring. Härtill kan dessutom läggas den synpunkten, att även denna grupp borde tillerkännas standardtillägg i samma proportion som andra pensionärer. På grund härav bör även invalider och sjukbidrags- berättigade med inkomst eller förmögenhet, som utesluter tilläggs pension, tillerkännas viss kompensation. Det kan även antagas att grundpensionen för dessa kan vara lika betydelsefull ur behovssynpunkt som pensioner för de pensionärer, som nu fått sin pension förbättrad.

Med hänsyn till det anförda synes en höjning av grundpensionen med ca 200 kronor om året icke vara oskälig. Då den grupp det här är fråga om beräknas uppgå till endast 12 000 personer, skulle en höjning av grundpen- sionen med nämnda belopp icke bliva alltför betungande för statsverket.

För en allsidig belysning av de problem, som kan vara förenade med en höjning av grundpensionen, synes en utredning vara erforderlig. Denna bör dock slutföras snarast möjligt.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 107 måtte besluta,

att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan angående en höjning av grundpensionsbeloppet till invalider och sjukbidragsberättigade från 200 till minst 400 kronor per år och

att resultatet av en dylik utredning förelägges 1957 års riksdag.

Stockholm den 23 mars 1956

Alarik Hagård

Märta Boman

Eva Karlsson
